

Οι τρεις Ιεράρχες και η Ελληνική φιλοσοφία

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Ιωάννης Χρυσόστομος](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

(π. Γεωργίου Δ. Μεταλληνού, Ομοτ. Καθηγητού Παν/μίου Αθηνών

[...] Είναι, βέβαια, αδύνατο να κατανοηθεί με πληρότητα και ακρίβεια η στάση αυτή των Τριών Ιεραρχών απέναντι στην αρχαία σοφία, αν δεν ληφθεί υπόψη η ουσία του Χριστιανισμού στην αυθεντική του έκφραση και βίωση, ως ποιμαντικής θεραπευτικής της ανθρώπινης ύπαρξης, με μοναδικό στόχο την θέωση του ανθρώπου και τον αγιασμό του κόσμου και των ανθρωπίνων. Μέσα στην σωτηριολογική προοπτική του ο Χριστιανισμός των Αγίων (αυτή είναι η Ορθοδοξία) είναι πολύ διαφορετικός από τον θρησκευοποιημένο Χριστιανισμό του ευσεβιστικού ηθικισμού, αλλά και τον -κατά κανόνα- εκκοσμικευμένο Χριστιανισμό της διανόησης, ακόμη και της χριστιανικής. Οι Τρεις Ιεράρχες είναι άγιοι, θεούμενοι, και ως άγιοι σκέπτονται και ενεργούν. Αυθεντική φιλοσοφία γι' αυτούς είναι εκείνη που οδηγεί στην «ζήτηση της αληθείας», όπως συνόψισε άλλωστε την ουσία της ελληνικής φιλοσοφίας, στην θετική του αξιολόγηση γι' αυτήν, Κλήμης ο Αλεξανδρεύς (ί215). Η ελληνική φιλοσοφία, ως όλο, αναπτύσσει αυτή τη στάση, αλλά το περιεχόμενό της, πάλιν ως ολότητα, δεν είναι δυνατόν να βρει

αστασίαστα χριστιανική κατάφαση, ως καρπός του πτωτικού ανθρώπου, έστω και αν είναι γέννημα της λυτρωτικής του αγωνίας για εύρεση της οντολογικής αλήθειας. Η σύγχυση των ερευνητών στο σημείο αυτό έγκειται στο γεγονός ότι δεν κατανοείται σαφώς η διάκριση των Τριών Ιεραρχών και των Αγίων της πίστεως μας μεταξύ ελληνικότητας, που γίνεται δεκτή ως παιδευτικό αγαθό -και αυτό εκλεκτικά- και ελληνικής μεταφυσικής σκέψης, που απορρίπτεται, διότι βρίσκεται σε σαφή αντίθεση προς την χριστιανική Θεολογία και την ποιμαντική τους. [\(περισσότερα...\)](#)